

nhận được tin máy bay Mỹ đã dội bom xuống thành Vinh và cướp đi sinh mạng bố mẹ, em trai và em gái của Kỳ. Vì Kỳ là nhân vật chính của trận đánh, nên đơn vị đã đề nghị dừng đột xuất. Nhưng với lòng căm thù ngàn ngút, Kỳ đề nghị được tiếp tục chiến đấu.

Đúng một giờ đêm giữa mùa mưa năm 1972, đội biệt động do Kỳ chỉ huy xuất kích. Chín chiến sỹ chia thành ba tốp núp dưới những đám bèo theo dòng Hương Giang từ từ trôi về phía mục tiêu. Khi bơi đến vùng giới nghiêm, ba tốp bơi theo đúng tốc độ chảy của dòng nước. Sau làn ánh sáng của chiếc đèn pha bảo vệ lướt qua theo quy trình 15 phút một lần, ba tốp bơi lại tăng tốc hướng vào bờ. Đúng ba lần chiếu sáng quan sát, ba tốp bơi đã đến điểm dừng chân ngay mép ngôi nhà phía góc trái cuối khách sạn, nơi cơ sở đã giấu mìn, lựu đạn và các loại chất nổ khác từ trước đó một giờ. Theo phân công, tốp một xuống tầng hầm có nhiệm vụ phá hệ thống điện của toà nhà. Tốp hai lên tầng ba tiêu diệt số sỹ quan quân đội. Tốp ba do chính Kỳ chỉ huy lên tầng bốn, nơi nghỉ của số sỹ quan Mỹ trong đó có viên Phó Đô đốc hải quân ở Hạm đội 7 vừa mới đến Huế.

Sau ít giây hoá trang lại cơ thể cho đồng màu với từng vị trí tấn công, ba tốp nhanh chóng đột nhập mục tiêu, cài mìn định giờ theo kế hoạch. Riêng phòng ngủ của tên Phó Đô đốc, kẻ trực tiếp chỉ huy trận ném bom xuống thành Vinh giết chết cả gia đình Kỳ, thấy cửa